

KOREN:

19.juni 1864

Etter gudstjenesten blev et jordstykke der er tillagt den gamle kirkegård på Grotle inviet ved afsyngelsen av nogle salmevers og en tale med tekst ps. 51, 10-14

Inledning til Kaldsbog for Bremanger Sognekald 23. mars 1870

«Befolkningen levede sit ensformige , haarde liv paa sine fattige Strande i stor Avsondrethet skilt fra Udenverdenen ved Bremangerfjeldene i Nord og Frøjsjøen i Syd. Uden Paavirkning udenfra levede saaledes Bremangerene i sine gammeldags Skikke og Uskikke, uden at der skede nogen Forandring af Betydning hverken i det Ydre eller det Indre gjennom hele det Tidsrum som ligger mellem Reformasjonen og midten av Inneværende Aarhundrede.

De levede et Liv for sig selv, og fik derfor et eget Præg som sterkt adskilte dem endog fra de nærmeste Naboer, et Præg som endnu den Dag i dag er meget fremtrædende hos de eldre, egte Bremangere, medens den yngre Slægt mere og mere begynder at antage et Udseende og en Maade at være paa som den øvrige Almue langs Kysten.

Noget fuldt utviklet bevidst Kristenliv har neppe nogenside fundet Sted her»

«Men det var ikke blot den avsondrede Beliggenhed som hindrede Bygdens Fremgang i timelig og aandelig Henseende, men endnu mere den almindelige Tilbøyjelighet til Brændevisndrik som her i lang Tid herskede uhindret, og som endnu efter at Staten havde begynt at oprette nogen Indskrænking for denne Driks Tilvirkning og Utskjænkning, dog fremdeles blev sørgelig oppmuntret af flere Brændevisnutsalgssteder inden Menigheten.

Endnu lige til Aaret 1844 fandt Udsalg av Brændevisn sted lige ved Kirken på Grotle (Berget), desuden paa handelsstederne Bremangerholmen og Smørhavn. Kirkerejsene blev den gang for en stor Del betragtede som Forlystelsersrejser og gikk aldrig av uden meget Fylder. Efter at man enelig havde afskaffet Brændevisnskippen ved Kirken, vedblev dog Almuen paa Vejen til Kirken, hvor hen en stor Del begav sig allerede om Lørdagen, at forsyne sig med Brændevisn paa andre Handelessteder, og gode venner kunde aldrig mødes ved Kirken uden at traktere hinande dermed. Endog Altergjæster forlode ikke sjelden Kirkestedet i beruset Tilstand».